

докаже истинността на изнамѣрения отъ него великъ законъ за земното привличане, или още нареченъ законъ за всемирното привличане.

*

Въ 1666 год., т. е. на 24-годишна възраст, Нютонъ билъ назначенъ професоръ въ Кембриджския университетъ. Тукъ той всецѣло се предалъ на любимитѣ си занятия. Едничкото нѣщо, което го още стѣснявало въ неговитѣ работи и опити, било това, че заплатата му била малка, а отъ нея трѣбвало да отдѣля за нуждаещитѣ се, на които той никога не е отказвалъ помощта си.

Първия делекогледъ. Въ 1671 год. Нютонъ построилъ първия делекогледъ за наблюдаване на небесни тѣла, по който, освенъ лещи, употребилъ и вдлъбнато сферично огледало. Съ това откритие той се много прославилъ и билъ признатъ отъ всички за великъ ученъ и избранъ за членъ въ „Лондонското кралско общество“.

Нютонъ работѣлъ непрекъснато: спѣлъ само по 4—5 часа презъ денонощието. Малко се грижелъ за ядене, не мислѣлъ за никакви развлѣчения. Живѣлъ повече самотно и не се оженилъ. Всѣки часъ, прекаранъ нѣ въ научни занятия, той смѣталъ загубенъ за себе си. Въ продължение на 26 години презъ които заемалъ професорска длъжностъ, само веднажъ напусналъ Кембриджъ, за да прекара на лѣтна почивка.

Нютонъ проявилъ и необикновено търпение: по петнадесетъ пѣти той провѣрявалъ своитѣ научни трудове, започвайки всѣки пѣтъ отъ начало и изкарвалъ до край.

Когато го занимавалъ нѣкой наученъ въпросъ,